

تحریم های جدید وزارت دارایی آمریکا

امیرفیض- حقوقدان

امروز ۲۲ آذرماه سال جاری اخبارمنتشره حاکی است که وزارت خزانه داری آمریکا تعدادی از اشخاص و شرکت ها را به دلیل نادیده گرفتن تحریم های بانکی و نفتی آیالات متحده آمریکا علیه برنامه هسته ای ایران هدف اقدامات تنبیهی قرار داده است.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی، تصمیم آمریکا را خلاف موافقتنامه ۵+۱ دانسته و مسئولیت آنرا بر عهده آمریکا اعلام کرده است. کسانی مانند عراقچی و دیگران، آنرا هم عهد شکنی آمریکا دانسته و خواستار واکنش شده اند.

بطلان ادعای جمهوری اسلامی

قراردادن برخی افراد و شرکت ها که برخلاف تحریم های آمریکا علیه ایران، سبب دور زدن و یا نقض تحریم ها برآمده اند، تحریم جدید نیست خاصه اینکه در بند سوم فصل اول (گام نخست توافقها)^۱ آمده است

>....ساختار تحریم های کلیدی نفت، بانکداری و مالی بجای خود باقی خواهد ماند. گروه ۵+۱ به اعمال شدید این تحریم ها ادامه خواهد داد.....<

تصریح مزبور در موافقت نامه، موید آن است که وقتی تحریم های بانکی و نفتی بجای خود باقی باشد، تجاوز به آن تحریم ها و شکستن آن، قانون شکنی محسوب است.

حتی اگر تحریم های بانکی و نفتی ایران از طرف آمریکا لغو شود، اثرات لغو تحریم ها متوجه کسانی نخواهد شد که در جریان تحریم ها، تحریم شکنی کرده اند، مگرکنگره قانون خاصی در این مورد بگذراند.

مجازات ها بطور کلی نتیجه نقض قانون است. در حالیکه موافقتنامه با امضای نماینده جمهوری اسلامی به تحریم ها مقبولیت داده و جنبه قانونی بودن آنرا پذیرفته چگونه میتواند خواستار آن باشد که شرکتها و اشخاص متمرکز از آن قانون، از محدوده مجازات های تحریمی مصون ماند؟

وانگهی عبارت <گروه ۵+۱ به اعمال شدید تحریم ها ادامه خواهد داد> یعنی چه؟ یعنی دقت و نظارت کافی در اجرای همان تحریم ها که از جمله است مجازات کسانی که آن تحریم ها را نقض کرده اند، بعمل خواهد آمد.^۲

^۱ - <http://1400years.org/AmirFeyz/NaghdeHoghughiTavafogh5Plus1-AmirFeyz-02Dec2013.pdf>

^۲ - این بخش از تحریم ها برای دستیابی آمریکا و متحدانش (به ویژه آمریکا) به پولهای بلوکه شده منظور شده است تا در صورت لزوم بتواند از محل همان پولها دستمزد های «شورشیان» احتمالی علیه رژیم را یا هزینه های جنگ احتمالی را از آن محل تامین کند- کاری که در مورد لیبی صورت گرفت. ح-ک

جمهوری اسلامی، اقدام اخیر آمریکا مبنی بر تحریم چند شرکت در رابطه با تحریم های ایران را در تضاد با روح توافقنامه میدانند.

این ادعا میتواندست وارد باشد اگر جمهوری اسلامی به حقانیت درک کشورهای ۵+۱ اذعان نکرده بود احترام به درک کشورهای مزبور (آمریکا) کلی است بسیار وسیع و نامحدود و نامشخص که روح توافقنامه را هم دربرمیگیرد.

غرق در جهل و تناقض

آقای رسائی نماینده مجلس اسلامی گفت: «وزیر خارجه ما یک چیز میگوید - نماینده آمریکا یک چیز دیگر وزیر خارجه آمریکا یک چیز دیگری که همه باهم متناقض است».

یکی از نمایندگان مجلس بنام ابوترابی فرد، با صدای بلند و افتخار آمیز گفت: «موفقیت در کسب موافقتنامه را به همه نمایندگان تبریک میگویم» در همان جلسه نماینده دیگری گفت: «مجلس که هنوز در جریان نیست چگونه تبریک میگویند».

این نمونه ها و شهود ارایه شد که بتوان با جرات گفت؛ ایرانی ها و بیشتر نمایندگان آنها میدانند که موافقتنامه چیست و چه گرفتاری های سنگینی را امضا کرده اند و پی آمد آن به کجاها خواهد کشید.

یکی از افاضل! جمهوری اسلامی گفته است: «ما دویپروزی مسلم داشتیم یکی علیه طاغوت (شاه) و دیگری علیه آمریکا (مقصودش موافقتنامه است)».

یکی از جنبش سبزی های مقيم آمریکا گفته است: «انقلاب اسلامی ایران دو وجه داشته است وجه اول تا قبل از امضای موافقت نامه و وجه دوم بعد از امضا موافقت نامه»

تقی رحمانی هم از جنبش سبزی ها نوشته: «ایران میتواند خیلی بهتر از عربستان و اسرائیل در خدمت آمریکا باشد اسرائیل و عربستان امکانات ایران را ندارند کافی است آمریکا سیاست حقوق بشر و تامین آزادی هارا پیش بگیرد تا حکومت در اختیار ما قرار گیرد»^۳

نمیدانم تصادفی است و یا با برنامه است و اشنگتن پست هم نوشت: «خروج آمریکا از مصیبت ها و گرفتاری در خاورمیانه میتواند از طریق ایران ممکن شود».

یک نفری هم نوشته: «آنقدر جمهوری اسلامی از شکست آمریکا در این موافقتنامه صحبت میکند که دل ما بحال و روزگار سرشکستگی آمریکا واقعا میسوزد؟»

به این شهادت توجه کنید

در تحریرهای سابق بر این نکته دو و یاسه بار تاکید شده بود که موافقتنامه را آمریکائی ها نوشته و آقایان نمایندگان ایران آنرا امضا کرده اند؛ به شهادت آقای جواد کریمی توجه فرمائید.

^۳ - به نکته حقوق بشر و حکومت در اختیار ما قرار بگیرد توجه ویژه فرمائید. ح-ک

آقای جواد کریمی قدوسی نماینده کلات و مشهد در جلسه مجلس گفت:

>بطورفنی و حقوقی توافقنامه میان ایران و ۱+۵ را آمریکا آماده کرده و این موضوع را آقای ظریف در جلسه ای در قم گفت و اعلام کرد، آمریکا حتی این موافقت هارا با اروپائی ها هماهنگ نکرد و ایران تنها امضا کرد. بنابراین شاکله^۴ این اتفاق اقدامی است که آمریکائیها انجام داده اند< (پایگاه خبری قدس - ۱۷۴۷۴۳)

اذعان به درک ۱+۵

در تحریرات در رابطه با موافقتنامه ۱+۵ روی عبارت <اذعان ایران به درک ۱+۵> بحث و گفتگو و همچنین آثار حقوقی آن در موافقتنامه بازگو شد.

در جلسه مجلس اسلامی که کلیت موافقتنامه مطرح شد و اغلب نمایندگان نمیدانستند که مفاد آن چیست آقای رسائی نماینده تهران گفت: <ما در ژنو به فهم دشمن مشروعیت دادیم> آنجا بود که دانستم برخی از حضرات در خواندن توافقنامه دقت لازم راداشته اند.

در مقابل، نماینده دیگری هم گفته که <در تاریخ سیاست خارجی جمهوری اسلامی به این بزرگی و با موفقیت عظیم بی سابقه است>.^۵

باز جوع به اظهارات نمایندگان مجلس اسلامی به این نتیجه رسیدم شاید تنها کسی که گفته <این موافقت نامه واجد هیچ اعتباری نیست و پس از طرح آن در مجلس و رعایت اصل ۱۲۵ میتواند مبنای یک قرارداد قرار گیرد> همان آقای رسائی است.

متقابلا حداد عادل گفته است: <تصور نمیکنم لازم باشد که موافقت نامه به تصویب مجلس برسد اگر چنین بود باید مجلس به نمایندگان ایران اجازه حضور در مذاکرات ژنو را میداد و اگر ما به تصویب مجلس اصرار کنیم مجلس آمریکا هم همین حق را مطالبه خواهد کرد> و

اظهار نظر آقای عادل بی اعتبار و واهی است. صراحت اصل ۱۲۵ که میگوید امضای عهدنامه ها، مقاوله نامه ها، موافقتنامه ها و قرارداد های دولت ایران با سایر دولتها و..... پس از تصویب مجلس، با رئیس جمهور و یا نماینده قانونی اوست. اصل مزبور اعتباری به اظهار نظر عادل نمیدهد. همچنین است توازن دادن به قانون اساسی جمهوری اسلامی و قانون اساسی آمریکا، که خیلی فکاهی و از سر نادانی است.

در جریان همین تحقیق بودم که به خبریک رسانه گروهی خارجی که متاسفانه نامش را یادداشت نکردم رسیدم که گفته: <موافقت نامه اساسا امضای ۶ کشور عضو ۱+۵ رانداشته است. وزیر خارجه آمریکا موافقتنامه مزبور را همراه نامه ای به سازمان ملل ارسال داشته و آقای ظریف هم امضا کرده است>

این خبر نمیتواند نادرست باشد زیرا مراجعی که متن توافقنامه را منتشر کرده اند هیچ یک از آن متون، نام و امضائی از کشورهای ۱+۵ نداشته است. از طرفی همانطور که میدانیم نقش ۱+۵ میانجیرگری بین شورای امنیت و جمهوری اسلامی برای قبولاندن قطعنامه های شورای امنیت به جمهوری اسلامی بوده

۴ - شاکله. [ک ل] (ع ا) صورت . شکل . هیأت . مثل . بر هیأت پدر. لغتنامه دهخدا.

۵ - برخی دیپلمات های کهنه کار!! هم با نظری شبیه همین شریک بوده اند - شوربختانه.. ح-ک

است، بنابراین، وظیفه میانجی محدود است، به ارسال موافقت جمهوری اسلامی به اجرای قطعنامه های شورای امنیت به سازمان ملل متحد و هیچ نیازی به امضای میانجیگرها ندارد.

درتائید مطلب معروضه میتوان به سخنان اخیررئیس کمیته تحریم های شورای امنیت علیه ایران رجوع کرد که گفت: **«توافق ۲۴ نوامبر ژنو تاثیری در قطعنامه های شورای امنیت ندارد. اقدامات تحریمی از سوی شورای امنیت علیه ایران ادامه خواهد یافت، وکشورهابه اجرای آن متعهد خواهند بود. تنها شورای امنیت است که میتواند درباره لغو ویا تغییر تحریم ها تصمیم بگیرد.....»**

تائیرامضای آقای ظریف در توافقنامه

به صراحت اصل ۱۲۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی امضای آقای ظریف ویا حتی شخص روحانی قبل از تصویب مجلس بی اعتبار است موافقتنامه مزبور برای مجلس اسلامی تنها یک خبر از یک واقعه تلقی میشود که بعد از بحث و تصویب، اگر مورد تائید قرار گرفت میشود یک موافقتنامه که میتواند زیربنای تعهد آوری برای جمهوری اسلامی باشد.

همین مذاکرات فنی که در چهارچوب موافقتنامه، دروین جریان یافت و متوقف شد کلا بی اعتبار است زیرا موافقتنامه ای که به تصویب مجلس اسلامی نرسیده نمیتواند وارد جنبه اجرایی بشود.

اما آمریکایی ها چندان به این اصل مهم حقوق داخلی کشورها اهمیت نمیدهند همینکه یک امضایی از دولتی بگیرند برایشان کافی است؛ نمونه اش رامیتوان در قرارداد امنیت افغانستان دید که آمریکا اعلام کرد اگر کرای قرارداد امنیت را امضا نکند اشکالی ندارد وزیر جنگ ویا وزیر کشور امضا کند کافی است، و حد این کفایت هم میتواند به آبدارباشی ویاراننده کرای هم برسد.

از آن مهمتر در موافقت نامه، تصریحی هست که میگوید: **«به مدت ۶ ماه اگر ایران به تعهداتش تحت این توافق عمل کند، تاجانی که تحت سیستم سیاسی کشورشان امکان پذیر باشد، تحریم های جدیدی اعمال نشود»**

با آنکه تصریح مزبور خلاف قانون اساسی جمهوری اسلامی است ولی عبارت **«تاجانی که سیستم سیاسی کشورشان امکان میدهد»** توافقنامه به همان امضای ظریف و دولت بدون نیاز به تصویب مجلس اعتبار داده است. توضیح اینکه سیستم سیاسی و یا اداری و یا قضائی کشور به روشی گفته میشود که بصورت سنت جاری در آمده و توام با انحرافات از قانون اساسی و قوانین موضوعه میباشد، مانند همین موقعیتی که خامنه ای برای خود در مذاکرات هسته ای قائل شده در حالیکه موضوع مزبور از اختیارات او خارج و در صلاحیت رئیس جمهور است.

وجه تشابه موافقتنامه با قرارداد ۱۹۱۹

برخی از افراد از جمله سخنگوی شورای ناپیدا (۱) [توضیح در پایان تحریر]، موافقتنامه ۱+۵ ربا قرارداد ترکمانچای تشبیه میکنند، تشبیه جالبی است که میتواند موضوع تحریر دیگری قرار گیرد ولی اکنون باتفاق، به مواضع، مشابه بین موافقتنامه و قرارداد ۱۹۱۹ معروف به قرارداد وثوق الدوله پرداخته میشود.

۱- قبل از تنظیم قرارداد ۱۹۱۹ و ثوق الدوله ۹ ماه بطور پنهانی با انگلیسیها مذاکرات محرمانه درپس قلعه تهران داشت. جمهوری اسلامی هم ۷ ماه با نمایندگان آقای باراک اوباما مذاکرات بسیار محرمانه در عمان داشته است.

۲- و ثوق الدوله انگیزه قرارداد ۱۹۱۹ را وضع بد اقتصادی و ازبین رفتن کشورمیدانست و روحانی هم اوضاع اقتصادی کشور را بمناسبت تحریم ها اسفناک توجیه کرد و با اظهار به اینکه دربرخی از سیلوهای استان ها فقط برای سه روز گندم وجود دارد و اگر چرخ سانتیفوژ ها باید بگردد چرخ اقتصادی هم باید بگردد، در واقع همانند و ثوق الدوله، توافق با گروه ۱+۵ را کلید نجات ایران از ورطه نابودی معرفی کرد.

۳- و ثوق الدوله وقتی با مخالفت ایرانیان روبرو شد مخالفان را <عه ای جاهل، قدرناشناس و غرض ورز خواند>، آقای ظریف هم مخالفان موافقتنامه ۱+۵ را غرض ورزانی دانست که نمیخواهند اختلافات ایران و آمریکا حل شود.

۴- و ثوق الدوله قرارداد ۱۹۱۹ را به مجلس نبرد و با ادعای اینکه هیئت وزیران آنرا امضا کرده اند دست بکار اجرای قرارداد شد. دولت روحانی نیز بدون اینکه موافقت نامه را به مجلس ببرد دست بکار اجرای قسمتهای فنی آن شد و رضایت و تجلیل خامنه ای را کافی دانست.

۵- در جریان قرارداد ۱۹۱۹ کسانی مانند مدرس، محمد علی فروغی، مستوفی الممالک، امام جمعه، محمود افشار وجود داشتند که از ترس مخالفت آنان قرارداد به مجلس آورده نشد، دکتر مصدق درباره قرارداد مزبور گفت: <و ثوق الدوله برخلاف نص قانون اساسی، قراردادی را که با انگلیس بسته بود پیش از آنکه به تصویب مجلس برساند به معرض اجرا گذاشت.> درست عمل دولت روحانی که قبل از تصویب مجلس به اقدامات اجرائی مبادرت کرد.

هرچند در موافقت نامه تصریحی وجود دارد (بشرحی که در بالا داده شد) که مشکل قرارداد ۱۹۱۹ را پیش بینی و بنفع آمریکا حل کرده و آن همان است که اجرای موافقت نامه نیازی به تصویب مجلس ندارد.

۶- انگلیس برای امضای قرارداد ۱۹۱۹ مبلغ ۴۰۰ هزار لیره سرمایه گذاری کرد (رشوه) و این جریان بعدها بوسیله خارجیان فاش شد، اکنون به مصداق <بی مایه فطیر است> باید صبر کرد تا دید چه سرمایه گذاری برای انداختن این دام، ایران بر افکن، تخصیص یافته است! رویترز نوشت: <ظریف یک شاخه زیتون است برای آمریکا و غرب> (مذاکرات مجلس = پژمان فر نماینده مشهد)

۷- دولت انگلستان سخت برای قرارداد ۱۹۱۹ تبلیغ میکرد و همه عوامل آن دولت در جهت حقانیت و منافع ملی قرارداد صحبت و تبلیغ میکردند، اکنون هم آمریکا و عوامل او سخت از موافقتنامه ۱+۵ جانبداری میکنند. صدای آمریکا (برنامه افق = آقای دهقانپور) اخیرا مصاحبه ای با حشمت طبرزدی و منصور اسانلو و سخنگوی شورای نابیدا داشته که برای وجاهت دادن به موافقت نامه مزبور برنامه ریزی شده بود.

تفاوت عمده

۱- در قرارداد ۱۹۱۹ دولتهای فرانسه و آمریکا سخت در مخالفت با قرارداد مزبور بر آمدند و حتی سفیر آمریکا اعلامیه سختی علیه قرارداد منتشر ساخت و روزنامه های فرانسه نوشتند؛ و ثوق الدوله

ایران رابه انگلیس فروخت. ولی درموافقتنامه ۱+۵ تمام کشورهای بزرگ درجانب آمریکا و تائید موافقتنامه قراردادارند.

۲- قرارداد ۱۹۱۹ یک قرارداد بسیار ساده و روشن است که حد و حدود آن مشخص و معلوم بود ولی به اصل حاکمیت ملی و استقلال کشور لطمه میزد، ولی موافقتنامه ۱+۵ حد و حدودش به میل و درک و تشخیص آمریکاست و همین مطلب است که موافقتنامه را بصورت یک تسلیم نامه در آورده که آثار اجرایی آن صدها بار بدتر از قرارداد ۱۹۱۹ خواهد بود.

حاشیه- کسانی نوشته اند که درموافقتنامه، ۲۷ مورد تعهد ایران است درمقابل ۷ تعهد آمریکا. باطل نوشته اند، درمقابل ۲۷ مورد تعهد ایران فقط یک مورد تعهد آمریکاست و بقیه موارد تا ۷ مورد ادعایی، تعهد آمریکا محسوب نمیشود، بلکه انجام آن به میل و خواست و درصورت تشخیص و امثال آنها وابسته شده است که ورود آنها به تعهد، تعهد را ازحالت الزامی بودن خارج میسازد. (پایان حاشیه).

(۱) شورای ملی ناپیدا، سخنگوی پیدا

خبرگزاری ها خبردادند که مرد سیاه پوستی که مراسم ماندلا رابه ناشنویان باحرکت دست هایش منتقل میکرد، نه از آن علم آگاهی داشت و نه انگلیسی را خوب میدانست. مقامات مسئول مراسم بامراجعه به شرکتی که شخص مزبور رامعرفی کردند متوجه شدند که شرکت هم ناپیداست.

عبارت شرکت هم ناپیداست درخبر خبرگزاریها، موضوع رامشابه با شورای به اصطلاح ملی! ساخت، بااین تفاوت، درحالیکه شورای به اصطلاح ملی ناپیداست ولی سخنگوی آن پیداست.

ز خون دیده و لخت جگر رنگین شبی دارم نمیدانم چه میبینم عجایب مطلبی دارم